

Nie ma w ustawie wcale przepisu, któryby zabraniał stronom umieszczenia ważnego w zapisie na sąd polubowny postanowienia, że w razie uchylenia się jednego ze sędziów polubownych od wzięcia udziału w postępowaniu lub podpisania wyroku, pozostały inny lub inni sędziowie wraz z superarbitrem stanowią komplet sądu polubownego, ustanowiony wedle przepisu § 577 pc.

**Wyrok Sądu Najwyższego
z dnia 5 maja 1926 r.
Rw 398/26**

Z powodów:

Rewizji, opartej na przyczynach rewizyjnych z L. 4 i 2 § 503 pc. nie można odmówić słuszności.

W zapisie na sąd polubowny Przemyśl, 30 października 1924, strony ustanowiły dwóch sędziów polubownych i jednego superarbitra, którego sędziowie polubowni mieli wybrać, a w uzupełnieniu tego zapisu w dniu 14 grudnia 1924 strony postanowiły, iż gdyby jeden sędzia polubowny po przyjęciu urzędu odmówił udziału w postępowaniu, lub odmówił podpisania wyroku bez względu na to, czy brał udział w postępowaniu lub nie, natenczas strony oddają rozstrzygnięcie sporu tylko drugiemu sędziemu polubownemu i superarbitrowi i uznają wyrok podpisany tylko przez tego drugiego sędziego i superarbitra za ważny i skuteczny.

Z tych postanowień umownych zapisu na sąd polubowny wynika, że strony ustanowiły na wypadek ustąpienia jednego sędziego polubownego sąd polubowny z dwóch sędziów polubownych, co jest zgodne z § 577 pc., wedle którego strony mogą umówić się, że rozstrzygnięcie sporu ma nastąpić przez jednego lub więcej sędziów polubownych. **Nie ma w ustawie wcale przepisu, któryby zabraniał stronom umieszczenia ważnego w zapisie na sąd polubowny postanowienia, że w razie uchylenia się jednego ze sędziów polubownych od wzięcia udziału w postępowaniu lub podpisania wyroku,**

pozostały inny lub inni sędziowie wraz z superarbitrem stanowią komplet sądu polubownego, ustanowiony wedle przepisu § 577 pc.

Skoro zatem po ustąpieniu sędziego polubownego Aszera M., drugi sędzia polubowny Eisig F. i superarbitr Samuel B. zgodnie sprawę rozstrzygnęli i wydali wyrok, jako sędziowie polubowni w tym składzie, tj. w składzie z dwu ustanowieni, to bez znaczenia jest okoliczność, że pierwotnie także ustanowiony sędzią Aszer M. tego wyroku nie podpisał, gdyż on nie należał już po ustąpieniu do prawnie ustanowionego sądu polubownego i jego podpis nie był już do ważności wyroku w myśl § 592 pc. potrzebny.

Z tych tedy pobudek zmieniono wyrok sądu odwoławczego, polegający na mylnej ocenie przepisów § 595 L. 3 pc. i przywrócono do mocy prawnej trafny wyrok sądu pierwszej instancji.

Źródło: OSP 1924, poz. 303